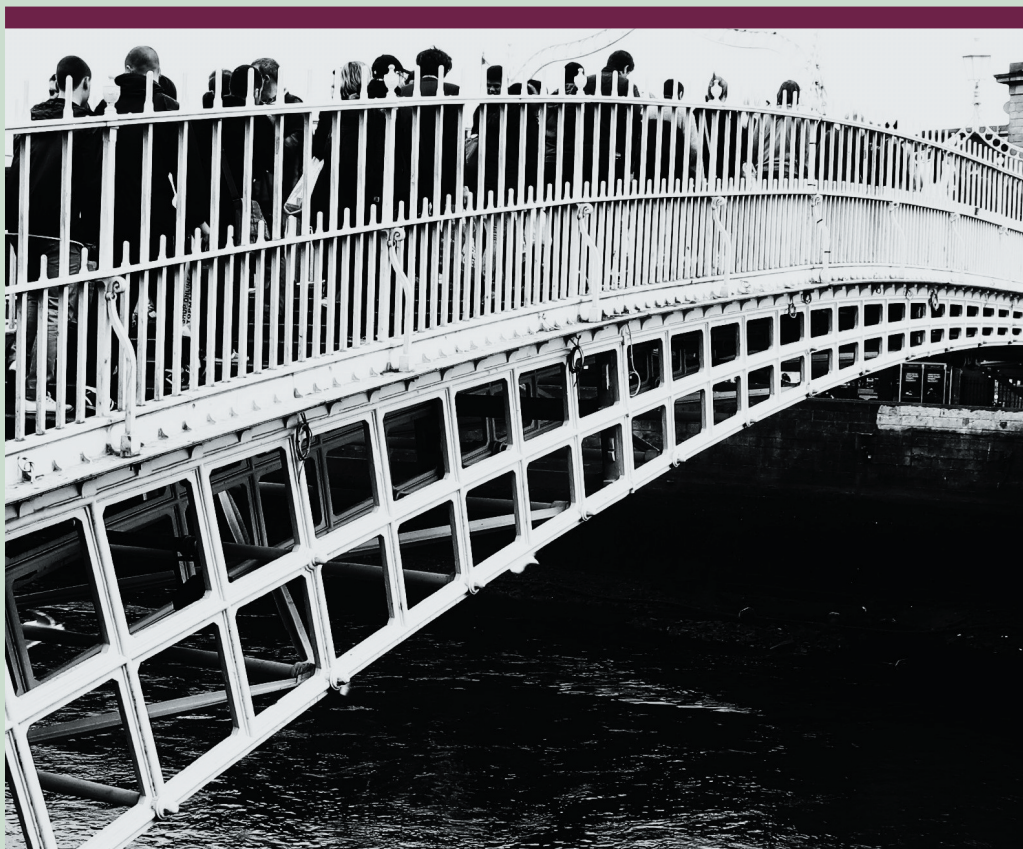

Esa Pesonen

Mustat linnut onnemme yllä

Mustat linnut onnemme yllä

Esa Pesonen

Mustat linnut onnemme yllä

Runoja

© 2024 Esa Pesonen

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-3610-4

Neiti Melankolia

Rakkauden jumalatar,
puolipilvinen jumala.
Molemmat
kääntävät selkänsä
kun onnestasi on kyse.
Käännythän
Neiti Melankolian puoleen.

Jäähyväiset rakastetulle

Runoilija haudattiin
mustassa arkussa,
mustan kuoleman jälkeen.
Rakastettunsa jätti mustissaan
jäähyväiset salamavalojen valossa,
kukat,
viimeinen suudelma mukanaan.
Kuolema oli julkinen,
rakkaus heidän salaisuutensa.
Ei enää pimeyttä.
Rauhaa ja aikaa loputtomiin.

Rakkauden hautaholvi

Makaamme vierekkäin
suuressa hautaholvissa.
Kerrankin rauhassa. Riitoja ei ole.
Käsi kädessä, kenties pakotettuna.
Kuolema toi rauhan,
siinä missä elämämme yhdessä
oli julmaa taistelua,
tiedossa vaanivaa
loppua peläten.
Rakkaus meni,
muuta ei ollut.
Emme voineet kuvitella
kokevamme yhdessä
mitään kaunista.
Jostain auringon takaa
rakkaus tuli.

Pimeyden prinsessat

Pimeyden prinsessat
vetävät minut luokseen.
Kuin yöperhosen
korventavaan valoon,
ja heikot,
pimeyttä rakastavat
siipeni palavat.
Pimeyden prinsessoja
ei tarvitse etsiä.
Vain he tulevat luokseni,
vain he kuulevat kutsuni.

Goottilainen rakkaus

Taidan hetken nukahtaa.
Etten ymmärtäisi, mitä sanon.
Taas pelkään kuolemaa.
Samaa synkkää yksinpuhelua.
Tiedän kuolevani
puuttuvaan rakkauteen.
Rakkautta minulle ei ole ollut.
Vain hengen pitimiksi.
Sielu on jäänyt kylmäksi. Valmiiksi kuolleeksi.
Sen vähän perään olen huutanut, itkenyt ja raivonnut.
En tahdo huutaa, itkeä tai raivota. En edes kuolla.
Tahdon elää suurenmoisen rakkauden
kauneuden käden suojissa.

Mustasukkaisuudesta

Vankityrmä.
Synkän talon ylimmässä kerroksessa.
Se oli täynnä
kuolleiden onnettomia rakkauksia.
Morfiinia, alkoholia, tuhottuja sieluja.
Astuin mukaan leikkiin,
minä rikkinäinen.
Siellä neitoni odottaa minua.
Vankinani,
sillä hän ei rakastanut minua.
Sinä ainoani.
Sinä olit kaikki mitä minulla oli.
En saa koskea sinua.
En tuntea kauniiden sanojesi voimaa.
En kosketustasi.
Tapoin sinut.
Kadotin sinut.
Kadotin itseni.
Pelosta tapoin sinut.
Ettei kukaan muu saa sinua.

Miltä tuntuu tulla rakastetuksi tai miltä tuntuu, ettei ole rakastettu?

Mustat linnut onnemme yllä kertoo rakkaudesta tai siitä ettei sitä ole. Kipeästi ja oikeasti, eilen ja tänään. Kaipuusta, toivosta ja toivottomuudesta rakkausrunoilla.

Esa Pesonen, s. 1977 on helsinkiläinen runoilija.

BoD

